

Udskriftsdato: 31. december 2025

KEN nr 10702 af 03/08/2009 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 163-09 om fleksydelse - selvstændig virksomhed - formueforvaltning - udlejningsejendom

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7100013-08

Ankestyrelsens principafgørelse 163-09 om fleksydelse - selvstændig virksomhed - formueforvaltning - udlejningsejendom

Resume:

Drift af en udlejningsejendom med 10 lejligheder blev ikke anset for drift af selvstændig virksomhed, men formueforvaltning. Ejeren havde derfor ret til fleksydelse, selv om indtægten fra virksomheden oversteg lovens grænsebeløb. Der blev lagt vægt på, at der var tale om en mindre ejendom, og at driften foregik uden personlig arbejdsindsats fra ejerens side.

Love:

Lov om fleksydelse - lovbekendtgørelse nr. 871 af 6. juli 2007 - § 21, stk.1

Bekendtgørelser:

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 691 af 21. juni 2007 om fleksydelse - § 41, stk.1

Sagsfremstilling:

Ansøgeren fik som barn foræret en udlejningsejendom med 10 lejligheder som båndlagt gave. Det praktiske arbejde i forbindelse med ejendommens drift blev udført af professionelle, som f.eks. bank og revisor, haveservice og håndværkere. Det administrative arbejde blev udført af ansøgerens børn.

Kommunen gav afslag på fleksydelse fra den 1. januar 2008, da indtægten fra virksomheden i 2008 forventedes at overstige grænsebeløbet, som på daværende tidspunkt var på knapt 62.000 kr. Kommunen henviste til, at det efter § 41 i bekendtgørelsen om fleksydelse var en betingelse for at få fleksydelse samtidig med drift af selvstændig virksomhed, at den samlede arbejdstid i virksomheden højst udgjorde 400 timer pr. kalenderår, og at virksomhedens indtægt ikke oversteg 61.873 kr. (2007-niveau).

Kommunen henviste endvidere til Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed. Vejledningen til fleksydelsesloven henviste til denne bekendtgørelse.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse, og hjemviste sagen til ny behandling i kommunen.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at driften af ejendommen som udgangspunkt måtte anses for formueforvaltning.

Ved vurderingen af, om der var tale om selvstændig virksomhed i modsætning til formueforvaltning eller hobby, skulle almindelige regler om afgrænsningen heraf anvendes. Hvis der var tale om formueforvaltning, og ansøgeren ikke på nogen måde deltog i virksomhedens drift, var virksomheden uden betydning for retten til fleksydelse.

Nævnet henviste til § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om drift af selvstændig virksomhed, udstedt i medfør af lov om arbejdsløshedsforsikring. I en vejledning til bekendtgørelsen var der fastsat en vejledende hovedregel, hvorefter der var tale om formueforvaltning ved drift af op til 5 udlejningsejendomme eller 30 lejemål, forudsat at driften ikke var forbundet med en personlig arbejdsindsats fra ejerens side.

Nævnet fandt, at der i henhold til lov om fleksydelse måtte gælde en tilsvarende vejledende grænse.

Sagen blev hjemvist, fordi kommunen ikke havde undersøgt, om driften af ejendommen omfattede en personlig arbejdsindsats fra ansøgerens side.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på at afklare, hvornår der var tale om drift af selvstændig virksomhed i relation til lov om fleksydelse (i modsætning til formueforvaltning).

Afgørelse:

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgtiltrådte i det væsentlige beskæftigelsankenævnets afgørelse.

Der var ikke i reglerne om fleksydelse fastsat bestemmelser om, hvornår der var tale om drift af selvstændig virksomhed i modsætning til forvaltning af formue, som var uden betydning for retten til fleksydelse.

Vejledningen til fleksydelsesloven henviste til bekendtgørelsen om drift af selvstændig virksomhed, som var udstedt med hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring.

I vejledningen til denne bekendtgørelse var opstillet en vejledende hovedregel for afgrænsningen mellem formueforvaltning og drift af selvstændig virksomhed, når der var tale om udlejningsejendomme.

Efter denne hovedregel var der tale om formueforvaltning, når der var tale om højst 5 ejendomme eller 30 lejemål, forudsat at der ikke hermed var forbundet en personlig arbejdsindsats fra ejerens side.

Der blev også inden for andre lovområder lagt vægt på omfanget af den personlige arbejdsindsats ved afgrænsningen af, hvornår der var tale om drift af selvstændig virksomhed.

På baggrund heraf lagde Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vægt på, at der var tale om en mindre ejendom.

Beskæftigelsesudvalget lagde endvidere vægt på, at ejendommen efter ansøgerens oplysninger, som ikke var bestridt af kommunen, blev drevet uden personlig arbejdsindsats fraansøgerens side.